

מדוע עלי העץ כחלים / ו' אוסייבה

(עבדה: חגית אהרונוף)

1 סוניה ודנה לומדות באותה כיתה. לסוניה יש קלמר ובו עפרונות צבעוניים רבים, ולדנה - רק ארבעה צבעים: אדום, כחול, צהוב וירד. יום אחד, כשהילדים בכיתה היו עסוקים בציור, בקשה דנה: "סוניה, השאילי לי עפרון ירק." סוניה שתקה רגע ואחר-כך ענתה:

5 "הייתי נותנת לך ברצון, אבל עלי לשאל את אמי." למחרת נפגשו הבנות בדרך לבית הספר. סוניה חשבה שדנה שכחה את ענין העפרון, אך דנה פנתה אליה ושאלה:

"סוניה, האם שאלת את אמי?"

10 הפשה סוניה תרוץ וענתה: "אמי הסכימה, אך עלי לשאל את אחי, כי הוא זה שנתן לי את הצבעים ליום הולדתו." כך אמרה סוניה והשפילה את עיניה.

למחרת שוב נפגשו הילדות, ושוב אמרה דנה: "סוניה, באמת לא נעים לי לשאל..." אבל דנה לא הספיקה לסים את המשפט, נכנסה סוניה לדבריה ואמרה: "את רוצה לדעת על העפרון? ובכן, אחי הרשה לי, אך האמת היא שאני חוששת."

"ממה?" שאלה דנה.

15

"אני חוששת שתשברי את העפרון, ענתה סוניה באי-רצון.

"אשתמש בו בזהירות," הבטיחה דנה.

"טוב," אמרה סוניה, "אף זכרי: אל תחדדי אותו, אל תלחצי עליו, אל תניחי בפיה את קצהו, ואל תציירי בו יותר מדי."

"לא אצייר בו יותר מדי," הבטיחה דנה. "עלי לצבוע רק כמה עלים שצירתי."

20

"בסדר," ענתה לה סוניה. "אני מקווה שאין יותר מדי עלים בעץ שלך."

סוניה הושיטה לדנה את העפרון, אף דנה לא לקחה אותו. היא רק אמרה בקול רפה: "תודה, אין לי כבר צרף בעפרון."

למחרת התבוננה המורה בציורי התלמידים. פאטר הגיעה למחברתה של דנה, אמרה בהתפעלות: "ראו, ילדים, דנה ציירה את עלי העץ כחלים. כמה יפה! לפעמים, בחורף העלים נראים כהים מאוד, ונדמה שהם כחלים. האם לך התכונת, דנה?" שאלה המורה.

25

דנה כופפה ראשה ואמרה בשקט: "לא, לא לך התכונת. פשוט לא היה לי עפרון ירק."

"ולמה לא שאלת עפרון מחברתך?"

30

דנה החרישה, וסוניה הסמיקה ומלמלה: "רציתי לתת לך, והיא לא רצתה לקחת."

המורה הבינה, גם הילדים בפתה הבינו.

ואז אמרה המורה: "כשנותנים, צריך לתת, כך שיהיה רצון לקחת."